

להתחיל במלאכה או לסעוד בסעודת קבע ואף ללמוד אסור³, אא"כ לומד שיעור קבוע בביהמ"ד ללא פלפול.

בודקים את כל המקומות שהכניסו בהם חמץ, לרבות כיסי הבגדים שלבש במשך השנה. בעל רכב חייב לבדוק את רכבו (במקום שא"א או בחשש סכנה יבדוק עם פנס). בחורי ישיבה הלנים בפנימיה בפסח, צריכים לבדוק חדריהם.

מקומות שנמכרים במכירת חמץ יש דעות שא"צ בדיקה. ויש הרוצים להפטור מחיוב בדיקה ומוכרים את הנ"ל קודם ליל י"ד, היינו קודם זמן חיוב בדיקת חמץ.

נוהגים להניח במקומות שונים בבית פתיתי חמץ, ועפ"י האריז"ל יש להניח דוקא עשרה פתיתים⁴, כל אחד פחות מכזית, ויש להיזהר לבל יתפזרו פירורים מפתיתים אלו.

3. יש לדון אם ללמוד הלכות בדיקת חמץ מותר, שאפשר שכמו לגבי בדיקת חמץ אמרינן הכלל הוא עצמו מחזר עליו לשורפו מיכל קאכיל מיניה (פסמים יא.), כמו"כ גם הלומד הלכות אלו של בדיקת חמץ אין חוששין שישכח מלבדוק. (מפי השמועה)

עפ"י הכלל הנ"ל של הוא עצמו מחזר עליו לשורפו מיכל קאכיל מיניה, אפשר לפרש את דברי הרא"ש והתוס' (פסמים ד:) ד"ה לאו משום, שכתבו שאף שהמשכיר בית לחבירו הרי הוא בחזקת בדוק ואינו צריך לבדוק, מ"מ אם המשכיר בעיר צריך לשאול אותו אם בדק, ויש ליתן טעם בדבריהם מדוע אם הוא בעיר צריך לשאלו, הרי זה בחזקת בדוק, אלא שע"י שישאלנו אם הבית בדוק עי"ז גופו הרי הוא "מחזר עליו לשורפו" ואז לא חיישינן שיגיע לידי אכילת חמץ. (מפי השמועה)

4. הרב מטשעבין זצ"ל אמר ששמע מאחד בטעם המנהג שמניחים פתיתי חמץ במקום שימצאם הבודק, דבגמ' (פסמים ו:) 'לפינן לבדיקת חמץ לאור הנר מציאה מחיפוש וכו' מחיפוש הגביע אצל אחי יוסף, ושם הרי הניחו הגביע במכוון והתורה אמרה ויחפש וימצא, ומינה ילפינן נמי דגם אם מניח את פתיתי החמץ ואח"כ מחפש אותם ומוצא במקום שהניחם ג"כ מקיים בזה ענין של בדיקת ומציאת החמץ.